

JA21 ASIELPLAN

Laten we doen wat wél kan.

Het 'Wat-Kan-Wel'-Asielplan

Sinds onze intrede in de Tweede Kamer zet JA21 zich in om het failliete Nederlandse asielbeleid drastisch bij te sturen. De huidige zelfgecreëerde asielcrisis vraagt immers om een resolute koerswijziging. Maar vrijwel altijd is de reactie van kabinet en coalitie op onze voorstellen hetzelfde: het kan niet. Zelfs als het gaat om voorstellen die eerder door diezelfde partijen zijn gedaan. Asielstop? Grenzen sluiten? Opvang van asielzoekers in partnerlanden in plaats van in Nederland? De VVD heeft het allemaal, vaak nadat de druk van de politieke opinie te groot werd, zélf voorgesteld. En krabbelt vervolgens terug en verschuift zich achter de brede rug van het kabinet. 'Het kan niet'.

Maar al te vaak betekent 'kan niet' in Den Haag in werkelijkheid 'wil niet'. Want opvang in partnerlanden; waar staat dat dat niet kan? Waarom konden andere EU-lidstaten de asielinstroom wél stoppen? En hoe komt het dat diverse Europese landen de grenzen al meermaals hebben gesloten, maar dat Nederland dat niet zou kunnen?

De vragen stellen is ze beantwoorden. Het kan wel, maar men wil het gewoon niet.

JA21 is niet opgericht om het asielbeleid lichtjes bij te vijlen. Wij willen fundamentele veranderingen. Een asielstop, voortvarend inzetten op snelle en grootschalige terugkeer en vervolgens de invoering van het Deense asielmodel. Wij willen opt-outs, zodat we niet langer gebonden zijn aan Europese richtlijnen op het gebied van asiel en migratie. We willen het allemaal - en zijn ervan overtuigd dat het kan. Maar realiseren ons ook dat de huidige coalitie, samen met de linkse oppositie, iedere koerswijziging richting een strenger asielbeleid zal blokkeren.

Maar zo makkelijk laten we onze politieke tegenstanders er niet mee weggemen. Want we zijn niet voor de zijlijn opgericht. Maken ze zich dan echt zo'n zorgen over wat wel en niet kan? Dan schotelen we ze gewoon een serie maatregelen voor die aantoonbaar en onomstotelijk mogelijk zijn. Het is tijd om kleur te bekennen.

Laten we doen wat wél kan.

Joost Eerdmans

Fractievoorzitter JA21 Tweede Kamer

1. Afschaffen nationale verblijfsvergunningen voor onbepaalde tijd

Nederland is wereldkampioen naturalisaties. In 2021 werden ruim 54.750 personen genaturaliseerd, waaronder 33.390 personen die eerder een verblijfsvergunning asiel kregen¹. De nummers twee en drie, Canada en Frankrijk, volgden op een straatlengte afstand met respectievelijk 6.300 en 3.700 naturalisaties². Asielzoekers in Nederland krijgen na het doorlopen van de asielprocedure een verblijfsvergunning voor de duur van vijf jaar. Hierna kan men vrijwel automatisch permanent in Nederland blijven en kan de Nederlandse nationaliteit worden aangevraagd. De chronisch hoge asielinstroom leidt dus automatisch tot een chronisch hoge naturalisatiegolf. De gevolgen van de huidige asielcrisis zullen over vijf jaar permanent zijn.

Binnen de Europese Unie bestaan twee verblijfsgronden met een permanent karakter: de Status EU-langdurig Ingezetene en de nationale verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. De Europese status voorziet zogeheten derdelanders die minimaal vijf jaar in een EU-lidstaat zijn verbleven rechten die op veel terreinen vergelijkbaar zijn met die van EU-burgers. Het verstrekken van deze status door lidstaten vloeit voort uit Richtlijn 2003/109/EC. Waar het verstrekken van de status EU-langdurig ingezetene dus plaatsvindt in alle lidstaten, met uitzondering van Denemarken en Ierland als gevolg van hun opt-out, geldt dat niet voor het verstrekken van nationale

verblijfsvergunningen voor onbepaalde tijd. Naast Ierland verstrekken ook Italië, Estland en Luxemburg een dergelijke status niet³. Nederland kan dit voorbeeld volgen en daarmee een helder signaal afgeven: op grond van enkel de nationale wetgeving kan een statushouder niet permanent in Nederland blijven, noch genaturaliseerd worden.

Actie:

Stoppen met verstrekken van verblijfsvergunningen voor onbepaalde tijd.

¹ <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2022/08/16/antwoorden-kamervragen-over-het-bericht-nederland-koploper-naturalisatie>

² <https://wnl.tv/2022/06/16/nederland-koploper-naturalisatie-ruim-45-000-asielzoekers-kregen-paspoort/>

³ <https://www.emnnetherlands.nl/onderzoeken/onderzoek-migranten-die-langdurig-de-eu-verblijven>

2. Aanscherpen criteria voor Status EU-langdurig ingezetene

Aangezien ook op basis van een Status EU-langdurig ingezetene kan worden overgegaan op naturalisatie, is het probleem met alleen het schrappen van de nationale verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd niet opgelost. Nederland kan echter aanzienlijk strenger zijn in het verstrekken van een dergelijke EU-status. Zo is er binnen de Europese regelgeving ruimte om aanvullende financiële eisen te stellen aan aanvragers van de status. Daarnaast kan Nederland het vereiste inkomen, dat nu op 70% van het minimumloon is vastgesteld, verhogen. In Luxemburg is dit zogeheten middelenvereiste bijvoorbeeld op bijna duizend euro per maand méér vastgesteld. Ook kan Nederland, anders dan nu, gaan afdwingen dat aanvragers over passende huisvesting beschikken. Ongeveer de helft van de lidstaten, waaronder Duitsland, doet dit al⁴.

Actie:

Criteria voor verkrijgen Status EU-langdurig ingezetene maximaal aanscherpen.

3. Herziening één-status-stelsel

Nederland maakt in het vertrekken van een verblijfsstatus asiel geen onderscheid tussen zogeheten subsidiair beschermden en personen met een vluchtelingenstatus. Iemand komt in aanmerking voor een vluchtelingenstatus wanneer diegene persoonlijk een gegronde vrees voor vervolg in zijn thuisland heeft, bijvoorbeeld op grond van politieke overtuiging, religie of het behoren tot een bepaalde groep. Subsidiair beschermden zijn personen die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komen. Het kan hierbij ook gaan om personen die niet specifiek op individuele basis gevaar lopen, maar min of meer op generieke basis een verblijfsvergunning asiel krijgen, vaak omdat hun land van herkomst als niet veilig wordt beschouwd. Nederland verstrekt in een aanzienlijk deel van de gevallen een verblijfsvergunning op subsidiaire beschermingsbasis. In 2021 ging het in eerste aanleg om ongeveer een kwart van de ingewilligde asiolverzoeken en in 2020 om ongeveer een derde. Wanneer we kijken naar definitieve besluiten (dus na beroep en herziening) stijgen deze percentages in Nederland naar ongeveer de helft.

Op grond van de Kwalificatierichtlijn heeft Nederland het recht om subsidiair beschermden minder verregaande rechten toe te kennen dan mensen met een vluchtelingenstatus. Zo hoeven subsidiair beschermden slechts tijdelijke verblijfsvergunningen voor de duur van één jaar te krijgen, tegenover drie jaar voor vluchtelingen (wat in Nederland overigens naar vijf jaar is opgeschroefd). Ook op het gebied van gezinshereniging, sociale voorzieningen en

⁴ <https://www.emnnetherlands.nl/onderzoeken/onderzoek-migranten-die-langdurig-de-eu-verblijven>

uitwijzingsgronden zijn de rechten van subsidiair beschermden soberder. Nederland kiest er, anders dan de meeste EU-lidstaten, echter voor om geen verschil te maken in de toegekende status plus bijbehorende rechten. Subsidiair beschermden krijgen daarom dezelfde rechten als vluchtelingen onder het Nederlandse recht. Dit is het zogeheten Nederlandse één-status-stelsel. De reden hiervan is het voorkomen van doorprocederen om de vluchtelingenstatus te bemachtigen. Het gevolg is echter dat Nederland te midden van een ongekende asielcrisis méér rechten aan een flinke groep statushouders geeft dan strikt noodzakelijk.

Actie:

Nederland moet op korte termijn onderzoeken hoe herziening van het een-status-stelsel kan leiden tot aanscherping van het beleid ten aanzien van de groep subsidiair beschermden.

4. Hanteren twee jaar wachttijd voor gezinshereniging

Een belangrijke stap die met het herzien van het één-status-stelsel gezet zou kunnen worden, is het invoeren van een standaard wachttijd bij gezinshereniging. Op basis van artikel 8 van de EU-gezinsherenigingsrichtlijn kan Nederland van gezinsherenigers een periode van twee jaar legaal verblijf op het Nederlandse grondgebied eisen voordat de gezinsleden kunnen overkomen (met uitzondering van vluchtelingen). Dit betekent dat Nederland in een aanzienlijk aantal gevallen de gezinshereniging voor langere tijd onmogelijk kan maken dan nu gebeurt. Het kabinet kondigde onlangs aan de mogelijkheden tot nareis uit te stellen tot voor de statushouder een passende woning is gevonden. Wanneer dit na 15 maanden nog niet is gelukt, dan wordt het visum alsnog automatisch verstrekt. Een standaard wachttijd van twee jaar is een aanzienlijk krachtigere stap die Nederland zou moeten én kunnen zetten.

Actie:

Bij herziening een-status-stelsel met prioriteit een standaard wachttijd van twee jaar voor gezinshereniging voor subsidiair beschermden invoeren.

5. VN-Vluchtelingenverdrag opzeggen

Maar al te vaak verschuilt het kabinet zich achter het VN Vluchtelingenverdrag van 1951 om niets aan de asielinstroom te hoeven doen. Uit het verdrag vloeit immers voort dat iedere asielaanvraag in behandeling moet worden genomen. Ook al komt deze van een asielzoeker die niets te vrezen heeft of door tal van veilige landen naar eindbestemming Nederland is gereisd. Dit gedateerde verdrag mag echter geen dag langer een excuus zijn om de asielcrisis op zijn beloop te laten: het kan namelijk zeer eenvoudig worden opgezegd. Op grond van artikel 44 volstaat een officiële brief aan de Secretaris-Generaal van de VN om Nederland, na een overgangsperiode van één jaar, van dit verdrag te bevrijden. Andere mogelijkheden om aan het verdrag te sleutelen, zoals het herzien van het verdrag op grond van artikel 45 of het maken van voorbehouden op grond van artikel 42, zijn in de praktijk geen begaanbare weg. Dit omdat respectievelijk de steun van alle betrokken partijen ervoor nodig is en belangrijke artikelen zijn uitgezonderd van de mogelijkheid tot het maken van voorbehouden. Opzeggen dus, dat verdrag. De brief kan vandaag nog de deur uit. Samen met de dekmantel van het kabinet om de asielinstroom ongehinderd te laten voortduren.

Actie:

Direct per officiële brief aan de Secretaris-Generaal van de VN het Vluchtelingenverdrag opzeggen.

6. Terugdraaien afzwakken criteria gezinshereniging voor AMV's

Steeds meer alleenstaande minderjarige vreemdelingen (AMV's) kloppen in Nederland aan voor asiel. Met 1.703 AMV's tot en met juli van 2022, is sprake van een verdubbeling ten opzichte van dezelfde periode een jaar eerder. Vaak gaat het om kinderen die vooruit worden gestuurd, om na de asielaanvraag in Nederland hun familie te laten overkomen. Een verwerpelijke praktijk en een groeiend probleem. In 2021 was om deze reden tijdelijk generiek strengere regelgeving van toepassing op gezinshereniging voor AMV's. Dit op basis van een strikte interpretatie van het begrip 'alleenstaand', waardoor gezinshereniging in veel meer gevallen voorkomen kon worden⁵. Na ophef in de media en, daaropvolgend, de Tweede Kamer trok de toenmalige staatssecretaris deze werkwijze echter weer in⁶⁷. Een inhoudelijk onbegrijpelijke keuze, zeker in het licht van de sterke toename van het aantal AMV's dat sindsdien in Nederland asiel aanvraagt. Nederland zou daarom opnieuw de werkwijze van de eerste helft van 2021 moeten oppakken.

Actie:

Per direct weer de strengere definitie van 'alleenstaand' hanteren voor AMV's zoals in de eerste helft van 2021.

⁵ <https://www.nrc.nl/nieuws/2021/08/22/honderden-asielkinderen-dreigen-zonder-hun-ouders-op-te-moeten-groeien-a4055672>

⁶ <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/kamerstukken/2021/08/24/tk-amvs-nareis>

⁷ <https://www.nrc.nl/nieuws/2021/08/24/broekers-knol-trekt-streng-plan-voor-gezinshereniging-plotseling-weer-in-a4055916>

7. Drukmiddelen tegen tegenwerkende herkomstlanden

Zoals gezegd slaagt Nederland er amper in om uitgeprocedeerde asielzoekers uit te zetten. Vaak speelt hierbij mee dat de landen van herkomst medewerking weigeren. In de praktijk gaat het vaak om veilige landen zoals Marokko die de terugkeer van onderdanen belemmeren door bijvoorbeeld geen laissez-passer te verstrekken. Praktijken waarmee Nederland schaamteloos wordt tegengewerkt en openlijk wordt uitgelachen, maar waartegen nog altijd geen vuist wordt gemaakt. Dit terwijl nota bene in het regeerakkoord van Rutte III diverse maatregelen stonden opgesomd om de duimschroeven bij deze landen aan te draaien: het weigeren van visa, het intrekken van landingsrechten en het stopzetten van ontwikkelingshulp. Geen van deze maatregelen is echter in de praktijk gebracht uit angst voor diplomatieke gevolgen. Op het voorstel van JA21 om eenzijdig uitkeringsverdragen op te schorten, gaf het kabinet in december 2021 als reactie dat 'wat Nederland betreft het sociale zekerheidsverdrag en terugkeer twee gescheiden dossiers zijn'⁸. Het opzeggen van uitkeringsverdragen kán dus gewoon, maar het kabinet kiest ervoor dit niet te doen. Voor alle vier de maatregelen geldt dat deze direct en krachtig ingezet dienen te worden. Wat voor ons diplomatie is, is voor andere landen een teken van zwakte. En een zwak Nederland zal er nooit in slagen om veiligelanders terug te sturen.

Actie:

Per direct overgaan tot weigeren en/of intrekken van visa, intrekken landingsrechten, stopzetten ontwikkelingshulp en opzeggen uitkeringsverdragen richting tegenwerkende herkomstlanden van uitgeprocedeerde asielzoekers.

⁸ https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/brieven_regering/detail?id=2021D51006&did=2021D51006

8. Invoering grenscontroles

Pleidooien voor grensbewaking worden door het establishment vaak met hoon onthaald. Ze zouden symbool staan voor de simplistische, maar onmogelijke non-oplossingen waarmee rechtse partijen zogenaamd zouden strooien. Maar het invoeren van grensbewaking aan de binnengrenzen is wel degelijk mogelijk.

Artikel 25 van de Schengengrenscodex staat lidstaten toe om op tijdelijke basis grensbewaking aan de binnengrenzen in te voeren. Dit in het geval van 'een ernstige bedreiging voor de openbare orde of de binnenlandse veiligheid of bij een bedreiging van de Schengenruimte vanwege ernstige en aanhoudende tekortkomingen bij de controles van de buitengrenzen'⁹. Hierbij is aangetekend dat 'migratie en het overschrijden van buitengrenzen door een groot aantal onderdanen van derde landen' niet per definitie mag worden gezien als een bedreiging van de openbare orde en binnenlandse veiligheid. Een onhoudbare asielinstream kan dus wel degelijk aanleiding zijn voor het invoeren van grensbewaking. Zeker in een situatie die nota bene door de regering zelf als crisissituatie is bestempeld. Nederland zou daarom per direct moeten overgaan op het invoeren van grensbewaking.

Actie:

Invoering bewaking van de Nederlandse grenzen op grond van de mogelijkheden binnen de Schengengrenscodex.

9. Hermetisch afsluiten buitengrenzen

De Europese buitengrenzen zijn nog altijd een veel te makkelijk te nemen horde voor migranten uit Afrika en het Midden-Oosten die voet op Europese bodem willen zetten. Eenmaal binnen de Europese Unie kunnen zij zonder problemen doorreizen naar hun land van keuze om asiel aan te vragen. Vaak met Nederland als eindstation. JA21 wil grensbewaking aan de Nederlandse grenzen invoeren. Maar zolang illegale migranten door het Europese open grenzenbeleid ongehinderd naar Nederland kunnen doorreizen, is het eveneens nodig om de buitengrenzen veel krachtiger te bewaken. Nederland moet actiever bijdragen aan het hermetisch sluiten van de Europese buitengrenzen om de asielinstream richting de EU af te remmen. Dit door het steunen van grensbewaking zoals ingevoerd door Hongarije en Polen en fysieke barrières langs de buitengrenzen op land (hekken en muren) en op zee. .

Actie:

Inzetten van financiële middelen uit het budget voor ontwikkelingshulp voor activiteiten van Frontex, effectieve maatregelen door landen aan de buitengrenzen en fysieke barrières.

⁹ <https://ecer.minbuza.nl/ecer/dossiers/justitie-en-binnenlandse-zaken/grenscontroles/controles-bij-overschrijding-grenzen>

10. Met spoed terugbrengen tijdelijke verblijfsvergunning naar drie jaar

De Kwalificatierichtlijn schrijft voor dat een tijdelijke verblijfstitel ten minste drie jaar geldig moet zijn en daarna verlengd moet kunnen worden. Nederland heeft de implementatie van deze richtlijn opgerekt in het voordeel van de statushouder, aangezien een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd hier vijf jaar geldig is. Een wetsvoorstel om deze termijn terug te brengen tot de, in veel EU-lidstaten gebruikelijke, termijn van drie jaar met de mogelijkheid tot een verlenging van twee jaar, is eind 2020 ingediend door de toenmalig staatssecretaris Broekers-Knol. Het wacht echter nog altijd op behandeling. Als vaart gemaakt kan worden met een wet om gemeenten wettelijk tot asielopvang te verplichten, waarom dan niet met deze wet?

Actie:

Met spoed behandelen van het wetsvoorstel 'Wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 teneinde te voorzien in aanpassing van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd'.

11. Illegaliteit strafbaar stellen en einde aan illegalenopvang

Eenmaal hier, is nooit meer weg. Zo vat JA21 het falende Nederlandse asielbeleid vaak samen. Onbelemmerde asielinstroom aan de voorkant, een groot deel mag blijven en wie níét mag blijven, vertrekt vrijwel nooit. In 2021 werden zegge en schrijve 260 uitgeprocedeerde asielzoekers Nederland uitgezet. De helft van alle uitgeprocedeerde asielzoekers die Nederland moeten verlaten raakt uit beeld¹⁰. In veel gevallen verdwijnen deze personen in de illegaliteit, waarna hen geen strobreed in de weg wordt gelegd. Waar illegaal verblijf in de meeste EU-lidstaten reeds een strafbaar feit is, is hier in Nederland geen sprake van. Hier bestaat slechts de mogelijkheid om een uitgeprocedeerde asielzoeker op individuele basis tot ongewenst vreemdeling te verklaren. Staatssecretaris Van der Burg omschrijft het niet-strafbaar stellen van illegaliteit door het kabinet als een politieke keuze. Een foute keuze voor Nederland. Illegaliteit dient strafbaar gesteld te worden en het opvangen van illegalen zoals in de zogeheten Bed-Bad-Brood-locaties en hun opvolger, de Landelijke Vreemdelingenvoorziening, dient te stoppen.

Actie:

Strafbaar stellen illegaal verblijf in Nederland, stoppen met LVV en andere vormen van illegalenopvang.

¹⁰ <https://nos.nl/nieuwsuur/artikel/2318508-kabinet-maakt-eigen-plannen-terugsturen-asielzoekers-niet-waar>

12. Volledig afgescheiden spoor 2-aanpak gericht op terugkeer

Voor sommige asielzoekers die zich in Nederland melden is een verblijfsvergunning op voorhand een kansloze zaak. Het gaat hier om de zogenaamde ‘spoor 2’-groep bestaande uit asielzoekers afkomstig uit veilige landen van herkomst en personen die reeds in een andere lidstaat bescherming genieten. Het is deze spoor 2-groep die het gros van de criminaliteit door asielzoekers voor zijn rekening neemt en daarmee niet alleen door kansloze asielverzoeken een grote druk op de totale asielketen legt, maar ook een grote last voor de samenleving vormt¹¹. Iets waar de inwoners van Ter Apel en Budel, OV-personeel, winkeliers die bestolen worden en politieagenten in het centrum van Amsterdam, die 80 procent van hun tijd kwijt zijn aan veiligelanders, over mee kunnen praten. De aanpak van deze veiligelanders is, alle stevige teksten van het kabinet en de beloften om procedures versneld af te handelen ten spijt, nog altijd ontoereikend. JA21 wil een ontmoedigende en geïsoleerde spoor 2-aanpak.

Een dergelijke aanpak zou moeten starten met het in vreemdelingendetentie plaatsen van spoor 2-asielzoekers. Dit is mogelijk. In december 2021 kondigde het kabinet aan de mogelijkheden te willen onderzoeken van een pilot waarbij veiligelanders ‘vaker’ in vreemdelingendetentie worden geplaatst gelet op het aantal personen uit deze groep dat nog voor het einde van de procedure met onbekende bestemming vertrekt. Indien dit het criterium is dat het kabinet hanteert, kan vreemdelingendetentie de standaard worden voor spoor 2-asielzoekers, aangezien dit voor

vrijwel alle asielzoekers uit die groep geldt.

Binnen deze afgezonderde spoor 2-aanpak dient vervolgens alle inzet gericht te zijn op terugkeer, onder meer door een exclusief en gericht getraind spoor 2-team binnen de IND en het overhevelen van middelen van IND naar de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V) om het uitzendbeleid eindelijk tanden te geven. Het kabinet moet werken met concrete en ambitieuze targets voor actieve terugkeer die het schrikbarende lage aantal actieve uitzettingen (260 in heel 2021) fors opkrikken –te beginnen met die van asielzoekers uit veilige herkomstlanden.

Actie:

Invoering volledig separate en snelle Spoor 2-procedure vanuit vreemdelingendetentie.

¹¹ <https://repository.wodc.nl/handle/20.500.12832/3181>

13. Totaal en sluitend overzicht implementatie EU-wetgeving

Vorig jaar liet het kabinet weten niet te beschikken over een 'recent of sluitend overzicht van de onderdelen waarop de Nederlandse asielwet- en regelgeving minder stringent is dan de minimumnormen van de Europese regelgeving'¹². Ergo: het kabinet zelf heeft geen idee op welke punten de wet- en regelgeving op het gebied van asielbeleid per direct aangescherpt zou kunnen worden. Er moet daarom zo snel mogelijk sprake zijn van een totaal, recent en sluitend overzicht van de wijze waarop Nederland Europese regelgeving op het terrein van asiel en migratie heeft geïmplementeerd. Een dergelijk overzicht kan worden opgesteld aan de hand van de zogeheten implementatietabellen waarmee Nederland verantwoording aflegt aan de Europese Commissie en toont direct aan op welke onderdelen Nederland de teugels kan én moet aanhalen.

Actie:

Sluitend overzicht van implementatie van Europese asielregelgeving in Nederlandse wetgeving.

14. Tijdelijke asielstop

Premier Rutte geeft aan dat een asielstop niet mogelijk is. Daarvoor zou Nederland volgens hem uit de Europese Unie moeten stappen. Een bewering die niet alleen haaks staat op het VVD-verkiezingsprogramma waarmee hij in 2021 als lijsttrekker de verkiezingen in ging, maar die ook in strijd met de werkelijkheid is. In 2015 weigerden Polen, Hongarije en Tsjechië mee te werken aan de verplichte herverdeling van zo'n 120.000 asielzoekers over EU-lidstaten. Dit met een beroep op artikel 72 van het Verdrag Betreffende de Werking van de Europese Unie, dat toeziet op het handhaven van de openbare orde en het beschermen van de binnenlandse veiligheid door lidstaten. Ook kondigde Griekenland in maart 2020 aan geen nieuwe asielaanvragen in behandeling te nemen en de grensbewaking fors op te schroeven. Daarnaast zijn ook in de beginfase van de coronapandemie asielloketten gesloten. De creativiteit die het kabinet aan de dag legt bij het afdwingen van nóg meer opvanglocaties, ontbreekt volledig als het gaat om instroombeperking. Een asielstop kán. Dat heeft het verleden bewezen.

Actie:

Tijdelijke asielstop. Nu.

¹² <https://www.tweedekamer.nl/kamerstukken/kamervragen/detail?id=2021Z15202&did=2021D38022>